

Republika Hrvatska
Upravni sud u Zagrebu
Zagreb, Avenija Dubrovnik 6 i 8

PRIJEMNI ŠTAMPILJ
REPUBLIKA HRVATSKA

376 HAKOM

Priljeno: 11.12.2020., 09:32 h		
Klasifikacijska oznaka:	Ustrojstvena jedinica:	
034-07/19-01/206	376-08	
Urudžbeni broj:	Prilozi	Vrijednost:
437-20-04	0	

d2595924

Poslovni broj: UsI-4230/19-7

U IME REPUBLIKE HRVATSKE
P R E S U D A

Upravni sud u Zagrebu, po sucu pojedincu toga suda Maji Valušnig, uz sudjelovanje zapisničarke Anite Zlodi, u upravnom sporu tužitelja protiv tuženika Hrvatske regulatorne agencije za mrežne djelatnosti, Zagreb, Ulica Roberta Frangeša Mihanovića 9, uz sudjelovanje zainteresirane osobe radi rješavanja spora između korisnika i operatora, nakon usmene i javne rasprave, 23. studenog 2020.,

presudio je

Odbija se tužbeni zahtjev za poništavanje odluke Hrvatske regulatorne agencije za mrežne djelatnosti, KLASA:UP/I-344-08/19-01/709, URBROJ:376-05-2-19-04 od 13. studenog 2019.

Obrazloženje

Osporavanom odlukom Hrvatske regulatorne agencije za mrežne djelatnosti, KLASA:UP/I-344-08/19-01/709, URBROJ:376-05-2-19-04 od 13. studenog 2019. odbijen je dio zahtjeva za rješavanje spora korisnika tužitelja protiv zainteresirane osobe kao operatora javnih komunikacijskih usluga za povrede odredaba pretplatničkog ugovora, dok je odbačen zahtjev tužitelja u dijelu koji se odnosi na prigovor u vezi pokretnog uređaja i naknadu štete zbog nepostojanja zakonskih pretpostavki za pokretanje postupka.

Tužitelj pobija zakonitost osporavanog rješenja zbog pogrešno utvrđenog činjeničnog stanja navodeći da je 1. veljače 2019. potpisao pretplatnički ugovor sa zainteresiranom osobom na 24 mjeseca uz mobilni uređaj, da je navedeni uređaj bio neispravan, zbog čega je zatražio zamjenu uređaja, što je zainteresirana osoba ignorirala. Navodi da je zatražio proglašenje ugovora ništetnim i sklapanje novog ugovora uz novi uređaj, što je zainteresirana osoba, također, ignorirala. Naknadno mu je ponuđena zamjena uređaja, što je tužitelj odbio i zatražio novi ugovor i novi uređaj. Ističe da je isporuka uređaja na 24 rate i pretplatnički ugovor čine jednu cjelinu, te da odbijanje isporuke novog ispravnog uređaja povlači za sobom ništetnost pretplatničkog ugovora, budući da ugovor ne bi bio niti sklopljen bez uređaja. Navodi da nije tražio prijevremeni raskid ugovora nego proglašenje ugovora ništetnim.

Predlaže sudu da poništi osporavanu odluku.

Tuženik u odgovoru na tužbu u cijelosti ostaje kod navoda danih u obrazloženju osporavanog rješenja. Ističe da je u konkretnom slučaju utvrđeno da je zainteresirana osoba ispunjavala ugovornu obvezu, budući da mogućnost korištenja usluga iz ugovora nije ovisna o korištenju pojedinog pokretnog uređaja, te da je tužitelj uredno koristio svoju uslugu, što je

vidljivo iz računa za veljače, ožujak, travnja i svibanj 2019., zbog čega se u predmetnom slučaju ne može omogućiti prijevremeni prekid ugovora bez naplate naknade. Ističe da je tuženik sukladno članku 51. Zakona o elektroničkim komunikacijama ovlašten odlučivati isključivo o elektroničkim komunikacijskim uslugama, a da prigovor u odnosu na kupnju pokretnog uređaja, kao i problema koji su proizašli u smislu kvarova i servisnog postupka korisnik ima mogućnost obratiti se tržišnoj inspekciji Ministarstva gospodarstva radi provođenja inspekcijskog postupka. U odnosu na naknadu štete koji tužitelj potražuje ističe da istu tužitelj može potraživati u sudskom postupku pred nadležnim općinskim sudom.

Predlaže sudu odbiti tužbeni zahtjev.

Zainteresirana osoba, iako uredno pozvana, nije dostavila odgovor na tužbu.

Tužbeni zahtjev je neosnovan.

Sud je održao usmenu i javnu raspravu, u prisutnosti opunomoćenika tuženika, u odsutnosti uredno pozvanih tužitelja i zainteresirane osobe, na temelju ovlaštenja iz odredbe članka 39. stavka 2. Zakona o upravnim sporovima („Narodne novine“, broj: 20/10, 143/12, 152/14 i 29/17), o čemu su stranke bile upozorene u pozivu za raspravu.

Ocjenjujući zakonitost osporavanog rješenja, te razmatrajući sporna činjenična i pravna pitanja, sud je izvršio uvid u sudski spis predmeta i spis tuženika dostavljenog u odgovoru na tužbu.

Uvidom u osporavanu odluku od 13. studenog 2019. sud je utvrdio da je istom odbijen dio zahtjeva za rješavanje spora korisnika tužitelja protiv zainteresirane osobe kao operatora javnih komunikacijskih usluga za povrede odredaba pretplatničkog ugovora, te je odbačen zahtjev tužitelja u dijelu koji se odnosi na prigovor u vezi pokretnog uređaja i naknade štete zbog nepostojanja zakonskih pretpostavki za pokretanje postupka, s obrazloženjem da je u konkretnom slučaju sporno pravo na raskid ugovora bez plaćanja naknade zbog prijevremenog raskida ugovora, te storno računa, jer je korisnik dobio neispravan mobilni uređaj. Napominje kako u konkretnom slučaju nije sporna usluga koju je zainteresirana osoba pružila tužitelju, već mobilni uređaj, a što ne predstavlja razlog za pokretanje postupka rješavanja spora pred tuženikom u smislu članka 51. Zakona o elektroničkim komunikacijama te isti nije ni osnova za raskid pretplatničkog ugovora za javnu komunikacijsku uslugu bez plaćanja naknade, a da tuženik nije nadležan za odlučivanje o naknadi štete, te ukoliko korisnik smatra da je postupanjem zainteresirane osobe pretrpio određenu štetu ima mogućnost potraživati naknadu u odgovarajućem postupku. Vezano za dio prigovora iz nadležnosti tuženika utvrđeno je da je potpisom tužitelja na zahtjev za zasnivanje pretplatničkog odnosa od 1. veljače 2019. isti pristao na pretplatnički odnos s zainteresiranom osobom u obveznom trajanju od 24 mjeseca za tarifni paket kojim je ostvario određene pogodnosti, kao što je povoljnija kupnja pokretnog uređaja Huawei Mate 20 Lite DS Black, da su sukladno članku 11. stavku 1. Općih uvjeta poslovanja krajnji korisnici obvezni plaćati mjesečnu naknadu čak i ako usluge ne budu dostupne u određenim područjima ili u određeno doba kao i ako krajnji korisnik nije koristio ili pokušao koristiti usluge unutar određenog razdoblja i/ili po promjeni lokacije korištenja usluga. Nadalje, tuženik zaključuje da se, budući je u konkretnom slučaju utvrđeno da je zainteresirana osoba ispunjavala ugovornu obvezu, a da mogućnost korištenja usluga iz ugovora nije ovisna o korištenju pojedinog pokretnog uređaja, te da je tužitelj uredno koristio svoju uslugu, što je vidljivo iz računa za veljaču, ožujak, travanj i svibanj 2019., u predmetnom slučaju ne može omogućiti prijevremeni prekid ugovora bez naplate naknade. Također, je utvrđeno da je zainteresirana osoba ispravno obračunala naknadu za prijevremeni raskid ugovora.

Odredbom članka 51. stavka 1. Zakona o elektroničkim komunikacijama („Narodne novine“ broj: 73/08, 90/11, 133/12, 80/13, 71/14 i 72/17) propisano je da u slučaju spora između krajnjeg korisnika usluga i operatora javnih komunikacijskih usluga u vezi s pružanjem usluga, iznosom kojim je zadužen za pruženu uslugu, kakvoćom pružene usluge, prigovorom zbog povrede odredaba pretplatničkog ugovora ili prigovorom zbog povrede prava u vezi sa zaštitom pristupa otvorenom internetu krajnji korisnik usluga može podnijeti zahtjev za rješavanje spora Agenciji u roku od 30 dana od dana dostavljanja pisanog odgovora povjerenstva za pritužbe potrošača iz članka 50. stavka 13. ovoga Zakona. Zastara osporene tražbine ne teče za vrijeme rješavanja spora pred Agencijom, a operator javnih komunikacijskih usluga za to vrijeme ne smije pokrenuti postupak prisilne naplate niti ustupiti osporenu tražbinu.

Odredbom članka 41. stavka 1., 3., i 4. Zakona o elektroničkim komunikacijama propisano je da prava i obveze iz pretplatničkog odnosa između operatora i pretplatnika uređuju njihovim međusobnim ugovorom, a ti se ugovori temelje na općim uvjetima poslovanja operatora javnih komunikacijskih usluga i cjenovnim sustavima u skladu sa zakonom. Sastavni dio pretplatničkog ugovora čine opći uvjeti poslovanja, uvjeti korištenja usluga i cjenik usluga za koje se taj ugovor sklapa te mora sadržavati odredbe koje su utvrđene posebnim zakonom kojim je uređena zaštita potrošača te drugim propisima

Odredbom članka 7. stavka 3. točke 3 Općih uvjeta poslovanja Tele2 propisano je da ako ugovor tijekom obveznog trajanja pretplatničkog odnosa bude raskinut od strane Pretplatnika ili od strane Tele2 krivnjom Pretplatnika prije isteka obveznog trajanja, Pretplatnik je obavezan Tele2 jednokratno isplatiti mjesečne naknade za ostatak razdoblja obveznog trajanja Pretplatničkog ugovora ili naknadu u visini popusta na proizvode i usluge koje je ostvario ako je plaćanje te naknade povoljnije za Pretplatnika.

Prema ocjeni suda, osporavanim rješenjem nije povrijeđen zakon na štetu tužitelja.

Imajući u vidu citirane odredbe Zakona i Općih uvjeta poslovanja, te činjenično stanje utvrđeno u upravnom postupku, koje tužitelj svojim navodima nije doveo u sumnju, a prema kojima u konkretnom slučaju nije sporna usluga koju je zainteresirana osoba pružila tužitelju već njegovo nezadovoljstvo kupljenim mobilnim uređajem, a što nije osnova za raskid pretplatničkog ugovora za javnu komunikacijsku uslugu bez plaćanja naknade, sud osporavano rješenje tuženika ne može ocijeniti nezakonitim.

Naime, budući da je tužitelj svojim potpisom na zahtjevu pristao na Opće uvjete poslovanja, Cjenik i Uvjete korištenja ugovorne usluge, smatra se da je bio upoznat s uvjetima prijevremenog raskida pretplatničkog odnosa. Nadalje, budući je u konkretnom slučaju utvrđeno da je zainteresirana osoba ispunjavala ugovornu obvezu, a da mogućnost korištenja usluga iz ugovora nije ovisna o korištenju pojedinog pokretnog uređaja, te da je tužitelj uredno koristio svoju uslugu, što je vidljivo iz računa za veljaču, ožujak, travanj i svibanj 2019., u predmetnom slučaju se ne može omogućiti prijevremeni prekid ugovora bez naplate naknade slijedom čega nema osnove za usvajanjem zahtjeva tužitelja.

Tuženik, također, pravilno zaključuje da nije nadležan za odlučivanje o dijelu prigovora koji se odnosi na pokretni uređaj i naknadu štete, budući da sukladno članku 51. Zakona o elektroničkim komunikacijama ovlašten odlučivati isključivo o elektroničkim komunikacijskim uslugama, dok je o eventualnoj ništetnosti ugovora zbog nedostataka na mobilnom uređaju i naknadi štete ovlašten odlučivati nadležni općinski sud.

Slijedom navedenog prigovori tužiteljice istaknuti u tužbi nemaju utjecaja na drugačije rješavanje u predmetnoj upravnoj stvari, te osporavanim rješenjem nije povrijeđen zakon na

njezinu štetu, zbog čega je sud na temelju članka 57. stavka 1. Zakona o upravnim sporovima odbio tužbeni zahtjev kao neosnovan.

U Zagrebu, 23. studenog 2020.

Sutkinja

Maja Valušnig, v.r.

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ove presude dopuštena je žalba Visokom upravnom sudu Republike Hrvatske. Žalba se podnosi putem ovog suda u dovoljnom broju primjeraka za sud i sve stranke u sporu, u roku od 15 dana od dana dostave presude.

DNA:

- 1.
2. Hrvatska regulatorna agencija za mrežne djelatnosti, Zagreb, Ulica Roberta Frangeša Mihanovića 9
3. '
4. U spis

Za točnost otpavka-ovlašteni službenik
Snježana Miletić

Signature of Snježana Miletić